

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. JÚLIUS XXII. ÉVFOLYAM 13. SZÁM

Láttam „két csodálatos prédikációt”

Uhde Frigyes: Engedjétek hozzám a kisdedekeket

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket” (Mk 10,15). Veszély fenyegeti a társadalom legkisebb sejtjét, a családot. Sokszor hallunk és kongatunk hasonló vészharangot. Konferenciát konferencia követ a család jövőt ígérő és hordozó megtartó erejéről és mégis egyre kevesebb a házassághoz, több a temetés, mint a keresztelezés.

Apadunk városban és falun egyaránt. Feszültség van sokszor a családokban a gyermek, a gyermekek miatt. Ma már nem arról beszélünk, hogy áldott állapotban van a feleség, hanem egyszerűen csak terhes. Igen, mert sok esetben teher a gyermek. Kell, vagy nem kell a gyermek? Nem kis feszültség ez a mai családokban. Vajon miért?

Jézus földi családjában is feszültség volt Ő miatta. Ez a feszültség, először akkor jelentkezett, amikor Jézust 12 éves korában Mária és József felviszi a jeruzsálemi templomba, az ünnep szokása szerint. Amikor véget ért a szokás szerinti ünnep és mindenki hazaindult, Jézus ott maradt. Háromnapos keresés után találják meg a szülők a templomban, és szemére vetik gondatlanságát.

Jézus elutasító válasza ez: nékem azokkal kell foglalkoznom, amelyek az én mennyei Atyám dolgai. Itt találkozik és összeütközik, a családi szokás és az isteni élet. (Lk 2.)

A másik alkalom, amikor a családi feszültség jelentkezik (Mk 3. és Mt 12.) az, amikor Jézus sokáig van távol Názárettől. Az a hír terjed el róla, hogy betegek százait gyógyítja, az ötezer embert megvendégeli, mindenkin segít, de fejét nincs hová lehajtania. A családja érte megy. Amikor a tanítványok a családjáról beszélnek neki, Ő ezt kérdezi: kicsoda az én anyám, és kik az én testvéreim? Aki az én mennyei Atyám akaratát cselekszi, az nékem fitestvérem, nőtestvérem és anyám, és rámutat az ott álló tanítványokra. Itt alakul az új család, a Jézus családja. És ezen a régi család megbotránkozik. Így van ez ma is. Mi van a mai családokban? Örülünk, ha gyermekeink imádságokat tanulnak, de beszélünk-e nekik arról, hogy az Úr valóban megbocsátja és elveszi bűneinket.

A családok tele vannak megalkuvással, felszínességgel, hiányzik a krisztusi élet mélysége, félelme, bizalma és reménye. Tanítani, nevelni kellene a családokat istenfélelemre,

LUKÁCS JÓZSEF

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Az utolsó szőlőtőkék

Feri bácsi úgy baktatott a szekér után, mint-ha halottat kíséreme: lassú léptekkel haladt az őszi, szikkadt utat fűrkészve.

A szekér dereka furcsa rakománnyal volt tele: girbe-gurba, göcsörtös szőlőtőkékkel. A torzzá száradt öreg tönkök minduntalan lehupantak a döccenőknél, s így jutott nekem is belőle a lábam elé egy hatványyakú példány.

- Kiszedtem mind. Ne maradjon egy se - kezdte monológját az idős ember, miközben megtörölte szemét bozontos szemöldöke alatt. Azt hiszi, vénséges koromra bolondultam meg. Lehet, de nem akarom többé látni termés helyett az üres vesszőket... Már négy éve ez történik: metszem, karózom, megpermetezem, ha kell négyyszer, az asszony megkapálja ötször, megköti, lecsonkítja. Aztán szüret előtt mindig leszedi más. Mint a seregély, úgy pusztítják le a fűrtöket. Annyi sem marad, hogy az unokákkal megkóstoltassuk.

Az öreg levette kalapját és szelíden megállította a szekeret oly könnyedén döcögető lovacska. Gyér fűrtjeibe simogatva belekapott a bágyadt szellő, felfedve tar koponyáját s szőlőtökére hasonlító makacsul barázdált homlokát.

- Látja? Az, amit a kezében tart, egy méz-édes muskotály volt. Ez a kettő, ami most esett le, bár nagyon rücskös képű szegény, de a legfeketébb bort tudta ontani... Mind-egyiket ismertem. Még behunyt szemmel is tudtam, melyik hol van, hányadik a járásban, a sorban. Volt közöttük olyan, melyet még az én apám ültetett, sőt a nagypapáméból is maradt. Hogyne fájna most a szívem? De jobb így. Legalább nem betegszem bele minden ősszel. Tűzre megy az egész. Majd hallgatjuk az anyókkal, hogy duruzsolnak a kályhában.

Szívetszorongató látvány volt az öreg rakott szekere, mely ismét elindult halott terhével az utcán lefelé. Mennyi kívágott, kiírtott remény halad a falun végig velem? Hány nemezded munkáját égeti el a kis kályha tüze!

Elképzeltem, miközben szótlan bámultam a szekér után, hogyan lobog majd lángja az utolsó szőlőtökének, hogyan válik hamuvá évtizedek vagy talán ezredévek földi munkája s megy feledőbe a Noé által megmenekített, magyar bút-bánatot is enyhítő hegyi lé, miként semmisül meg az a csoda, amely minden tavasszal csupaszágából újra-meg-újra kihajt.

VERES PIROSKA

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

A szilagyballai címeres zászló krónikája /3. Melléklet: Ifjúság /I-IV.

„Nem értitek-é, hogy ami kívülről megy be az emberbe, semmi nem fertőztetheti meg őt, mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül, amely minden eledelt megtisztít. Monda továbbá: Ami az emberből jó ki, az fertőzteti meg az embert, mert onnan belülről, az emberek szívéből származnak gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok...” (Mk 7,18-21) Olvasandó: Mk 7,1-8; 14,23.

A strasbourggi római katolikus dómban két szobor áll egymás mellett. Az egyik az Ószövetséget ábrázolja, karcú nőalak, fejét lehajtja, szeme bekötte, kezéből kihullik a törvénytekercs, a mellette lévő másik szobor az Újszövetséget ábrázolja, ez is nőalak, emelt fővel, bátran és bizakodva néz a jövőbe. Ez a kép jutott eszembe, amikor a fentebb megjelölt ígerészt olvastam, Jézus igaz különbségtételét Isten rendelései és az emberi, képmutató, az isteni, eredeti értelemről eltorzított rendelkezések között.

A Törvényt Isten adta a Sinai hegyén, ez volt látható, hallható jele az Isten választott népével való szövetségének. A zsidó nép körül hatalmas birodalmak álltak: Egyiptom, Assíria, Babilon, Perzsia, Athén és Róma, mivel ezek csodálatos kultúrával és politikai hatalommal rendelkeztek, a szerintük helyes vallási és kulturális életvitel kísértésévé vált a kis nép számára. A kis nép újra és újra ki kellett tartson az egy igaz élő Isten mellett, amellel a hit mellett, amit maga Isten kért tőle. Isten szeretetét abban mutatta meg, hogy választottaival szövetséget kötött, a választottak pedig úgy mutatták meg Isten iránti szeretetüket, hogy a Törvényt megtartották, ez volt a Törvény sok előírásának eredeti jelentősége.

A választottaknál is érvényesült az általános történelmi tapasztalat: az ember kezében a dolgok eltorzulnak. Isten azért

A LÉLEK CSENDJE

Az új szív szerinti életforma

adta a Törvényt, hogy a választott népet magához kösse, ehelyett a választott nép kisajátította magának Istent. A Törvényből vezette le igényét a világhatalomra, Istent beleépítette saját vágyaiba. A Törvény magyarázóik egyre több előírást fűztek az eredeti isteni rendelkezéshez és ezekhez az emberi hozzátoldásokhoz kötötték az üdvösséget, szinte már az eredeti, tiszta, igazi tanítás elveszett, vagy sokadrangúvá vált,

Gy. Szabó Béla alkotása

vagy már nem is számított. Az előírások megtartása lett a döntő, a belső lelkiület hátterbe szorult, az vált lényegessé, ami látszik, ami betű, ami a felszínen van, így alakult ki a farizeusi magatartás, a képmutatás. Ebbe Jézus gyakran beleütközött. Isten az embert szabadnak teremtette, de ezt a szabadságot eltorlaszolták megkérgesedett formulákkal, formalitással.

Jézus igazi ellenségei a képmutatók voltak és maradtak. Minduntalan fölhangzik ajkán: Jaj nektek farizeusok. Igen, kell a keret, de a tartalom fontosabb, kell a hordó, de a benne levő bor fontosabb, kell az intézmény, de a benne zajló élet minősége, a benne levők lelke fontosabb, kell a forma, de a tartalom a legfontosabb. Pál apostol is vallja: A betű öl, a lélek elevenít. Jézus hol elszomorodott, hol fölhaborodott a farizeusok keményszívűségén és kijelentette: A szombat van az emberért és nem az ember a szombatért. Már az Ószövetségben fölpanaszolja az Úr a próféta szavával: Ez a nép ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem.

Az újszövetségi embernek, akit Isten Lelke újít meg, ahhoz a nőalak-szoborhoz kell hasonlítania, aki nem a Törvény szemén keresztül, hanem Krisztus szemén keresztül lát, aki emelt fővel, bizakodva, bátran néz előre, meglátja a lényegét, a másikban is Isten teremtményét, megváltott gyermekét, krisztusi vonásait, szeretet-szükségét, a betűnél többet keres és lát, azt, ami szívből jön, ami a lélekben van.

Kérd az Urat, hogy ne engedje szívedet megfásulni, megüresedni, törvényeskedővé válni, belső világodat járja át az Ő frissítő vize, belsődből csorduljon ki lélek, élet, isteni szeretet.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

LÁTTAM KÉT CSODÁLATOS...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

hitre, hogy Isten ajándékaként fogadják a családot, a gyermeket.

Milyen jó, hogy Jézus előttünk járta meg ezt a feszültséget és Ő úgy tanított, hogy példát adott. És milyen csodálatos Isten munkája a kereszt alatt. Már ott áll Mária, de pünkösdkor a jeruzsálemi felházban az anya mellett Jézus testvérei is várják a Szentlelket.

Jézus családjának hűséges tagjai kell legyünk, hogy családjaink számára Jézus ne feszültség forrása, hanem összekapcsoló, megtartó erő legyen és maradjon.

Isten népe életéhez mindig is hozzá tartozott a tanítás: Isten törvényeinek és beszédeinek tanítása. A templom volt a tanítás központja. Amikor lerombolták a jeruzsálemi templomot és fogságra hurcolták Isten

népét, Izraelt, zsinagógákat hoztak létre és ott folyt tovább a tanítás. A keresztyén gyülekezetek életében és munkájában is helye volt a tanításnak. A választott nép életében, azért volt szükség a tanításra, mert elfelejtkeztek Isten szabadító tetteiről. Hit és reménység nélkülivé, lelki élményekben szegénynek lett a felnövekvő nemzedék. Nem ismerős az a lelki energiaforrás, amiből éltek a régiek, akik tudtak hinni, imádkozni, nehéz időkben segítséget kérni és találni. Ma mindez nem jelent már segítséget, nem jelent már biztatást. A 16. században, a „romlás századában” Tinódi Lantos Sebestyén, így biztatta kortársait: „Siess, keresztyén lelki jót hallani, régi törvényből harcolni, tanulni, Az igaz hit mellett mint kell bajt vívni, Krisztusban bízni” (404. dics. I. v.). Isten szabadító tetteit elbeszéltek az apák a fiaknak. A tanítás célja: „Tudja meg ezt a

jövő nemzedék, a születendő fiak..., hogy Istenbe vessék bizalmukat”. (Zsolt 78,6-7) Ezt az örökséget nem ismeri a mi nemzedékünk.

Isten iránti felelőssége egyházunknak a nagycsaládban, a gyülekezetben bizonyosságot tenni a kis család értékéről, áldásáról. „Azonképpen a hit is, ha cselekedeti nincsenek, megholt ő magában”. (Jak 2,17) „Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevében, engem fogad be”. (Mk 9,37) Ezt láttam a dobriai parókian járva. Két valamikor eldobott, ma már befogadott gyermeket, a 4 éves Tímeát és a 3 éves Csanádot. Ők számomra nem a csupán hirdettek, hanem látott prédikációk. Kívánom, hogy a lelkész házaspár számára ez a két gyermek szülői öröm és isteni áldás legyen. Általuk is épül már Isten országa, mert imádkoznak, és köszönésükből nem hiányzik a Békesség Istentől.

A SZILÁGYBALLAI CÍMERES ZÁSZLÓ KRÓNIKÁJA

Összetartozásunk jelképe

Gondos kutatómunka, előkészítés és kapcsolattartás előzte meg az ünnepélyes zászlóavatást

Május 15-én történelmet írt a szilágyballai gyülekezet közössége. Méltó ünnepség keretében került felavatásra a gyülekezet címeres zászlaja.

Röviden az előzményekről. Az esztendő egy kora tavaszi napján, ajánlatot kaptunk Pécsi L. Dániel Budapesten élő és alkotó jelképművéstől, hogy megtervezné nekünk a gyülekezet címerét. A tervezői díjat pedig, gyülekezetünk iránti tiszteletből elengedi, illetve felajánlja annak szükségleteire. Miután megbeszéltek a vezetőséggel (főgondnok, gondnok), úgy láttuk, hogy Isten egy jelet küldött nekünk, ami összetartozásunkra hívja fel a figyelmünket. Lehet, hogy egy zászló által hív és tart össze bennünket?

Hosszú és sűrű levelezés, telefonbeszélések következtek, amelyekben a művész úr által kért adatokat kutattam fel és küldtem el a jelképekre vonatkozóan (lásd keretes írásunkat – megj.: a szerk.). A zászló alapszíne fehér, melyet vörös-kék színű kifelé mutató farkasfogazat szegélyez. Ismeretes, hogy a fehér szín az erkölcsi tisztaság és az erényesség fontos jelképe. A zászló függőleges és vízszintes osztótengelyének metszéspontjában helyezkedik el a fentiekben már ismertett címer. A címer alatt és fölött a „Szilágyballa Református Egyház-köztség” zöld színű névalakja olvasható, valamint a gyülekezet feltételezett alakulásának (1556) és a zászlóavatás évének (2011) dátumai egy szalagon, amelyen egy igever is olvasható: „Ismeri az Úr az övéit.” (2Tim 2,19/b)

Miután a zászlókészítéshez szükséges anyagokat a művész úr rendelkezésére bocsájtottam, az avatás időpontjáról egyeztetünk. Egyetértettünk, hogy amennyiben elvállalja, az avatást és az igehirdetés szolgál-

latát, egyházkerületünk első órallója, ft. Csúry István püspök úr végezze. A mi Istenünk továbbra is és folyamatosan küldte az ő jeleit, hogy Ő is akarja ezt az eseményt. Úgy adódott, hogy a Varadinum ünnepségek megnyitójának délutánjára a főtitkár úr nem volt eljérkezve, így elvállalta a szolgálatot. Lázás készülődés vette kezdetét (illetve folytatódott).

A presbitériummal való megbeszélés rendjén, arra az elhatározásra jutottunk, hogy a zászlókészítés költségeit a gyülekezet, a vendéglátás költségeit a presbitérium állja. Jómagam és feleségem, minden szükségeset bevásároltunk, a lelkes presbiterfeleségek pedig mindent szépen elkészítettek. A zászlótervező művész úrral érkezett Kuncz László ének és versmondó művész is, aki énekeivel és szavalataival emelte ünnepségünk színvonalát. Mindkét művész jövelele kettős céllal történt: Pécsi L. Dániel egy, a Zilahi Múzeum Egyesület által szervezett *Szőlő és bor a Szilágyország történelmében* című előadáson, mint előadó beszélt a szőlő és bor címerképi előfordulásairól. Ugyanitt Kuncz művész úr bordalaival gyönyörköd-

A vendégek, presbiterek, támogatók emléklapokat kaptak

tette a résztvevőket. Jövetelük másik célja, természetesen a zászlóavatás volt.

Mindannyian izgalommal vártuk a vasárnap délutáni időpontot. Ifjaink egy lelkes kis csoportja, népviseletbe öltözve készült a zászlóbevitel és zászlótartás nemes és megtisztelő feladatára. A püspök úr és kedves felesége, pontosan érkezett, így az ünnepi istentisztelet is időben megkezdődhetett. Együtt vonultunk be: elől a zászlóval a népviseletbe öltözött ifjaink, akik az egész bentlétünk alatt 15 percenként váltották egymást a zászlótartás nemes feladatában.

A 43. szoltár alapján szólott az Ige, a mintegy 400 íghallgatóhoz. Az Istenbe vetett hit és bizodalom fontosságát hangsúlyozva. Püspök úr mélyenszántó igehirdetése után Pécsi L. Dániel heraldista ismertette a gyülekezettel a zászló történetét. Ezt követően püspök úr megáldotta a zászlóavató gyülekezetet. Kuncz művész úr nagy ráérzéssel és átéléssel szavalt Reményik Sándor *Zászlószentelés* című versét. Nt. **Bogdán Zolt**, a Zilahi Egyházmegye esperese gyülekezetközszöntő beszédben üdvözölte a kezdeményezést. A meghívott lelkészek egy-egy igeverssel „fűszerezve” adták át köszöntéseiket (**Szilágyi Zoltán** szilágypaniti, **Barabás Attila** tasnádszántói, valamint **Kánya Zolt-Attila** lecsméri).

Házigazda lelkész megköszönte, mindenekelőtt az igehirdetés szolgálatát és azt a közvetlenséget, amit tapasztalt a püspök úr részéről. Ugyancsak megköszönte a művész urak és a lelkész kollégák szolgálatát, mindenkinek csekély de saját keze által készített ajándékkal kedveskedve. Ezt követően a zászlóanya (**Boros Katalin**) reaktívta a zászlóra a nemzeti színű szalagot, amelyen a név és az avatás évszáma (2011) szerepel. Ekkor következett a gyülekezet ifjainak és gyermekeinek közös műsora (vers, ének, furulya). Kuncz művész úr elszavalt Jékely Zoltán *Az én országom* című versét, majd Pécsi művész úrral közösen részleteket adtak elő Debreceni Szappanós János, Bocskai István udvari prédikátorának: *Katonák üdvözlölete* című dicsőítő énekéből.

Az ünnepség végén emléklapokat adtunk át a vendégeknek, presbitereknek, támogatóknak, majd a lelkes és áldozatkész presbiterfeleségek finom és bőséges szerezetvendégségben részletettek.

BOROS ÁRPAD lelképásztor

A CÍMERKÉSZÍTÉS FŐBB SZEMPONTJAI:

1. a Királyhágómelléki Egyházkerülethez való kapcsolat kifejezésére a kerület címerképezéhez hasonló jelképi ábrázolás, a zászlós bárány.
2. a szilágyballai templom szószéki koronáján található pelikános ábrázolás megjelenítése.
3. a Szilágyballát átszelő Zilah-patak, valamint a név alakjára vonatkozó barlangi ábrázolások megjelenítése.
4. a közösség fő foglalkozását, a szőlészetet és borászatot kifejező jelképi ábrázolás.
5. a fentiek kiegészítéseként az Úrvacsorát is kifejező címerképi ábrázolás. E jelképek külön-külön is megérnének egy-egy tanulmányt.

BOTOS ANDRÁS SZALACSI LELKIPÁSZTOR EMLÉKÉRE (1954-2011)

Kevesebbek lettünk!

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él”.

Szalacs történetébe feketebetűs napként vésődött be 2011. május 4-e. Talán nem tűzök, ha azt gondolom, hogy nemcsak a reformátusok, hanem az egész község életében, hiszen valamennyien megdöbbenve álltunk meg a szomorú hír hallatán: meghalt a tiszteletes úr!

Lassan feketébe öltözött még a templom is, hogy még egyszer, utoljára helyet adhasson az Úr hű szolgájának, aki közel 16 éven át, fáradtságot nem ismerve pásztorolta a szalacsi gyülekezetet.

Csupán 56 esztendő adatott neki. Mily rövid idő, mégis mily tartalmas és példamutató. Bölcsességét Salamonhoz hasonlóan Istentől kérte és kapta meg, ezért tudott nagy tudásával szerény maradni, ezért tudott a megfelelő időben szólni, ha kellett hallgatni, meghallgatni is. Isten gyermekeként Urának, gyülekezetének, népének, családjának élt. Lelkipásztorként, férjként, édesapaként, emberként egyszerűségével, alázatával, hitével mindig tudott vigasztalni, bátorítani, fényességet sugározni. Leírhatatlan, hogy szavából mennyi erő és szeretet áradt. Tulajdonosa volt a Szentlélek gyümölcseinek, s ezt osztogatta több mint 30 éven át a rábízott gyülekezeteknek. Szüntelenül vetett és áldásért, természet könyörgött, ama „belső szobában”. Nem panaszkodott, inkább bánkódott, hogy lehetnének többen is, lehetnének jobbak is.

Szomszédként ritka volt az a nap, hogy ne beszéljünk, vagy ne lássam, ne halljam. Az elmúlt szombatokon még visszhangzott a parókiaudvar, amint a II. éves konfirmandusokkal a Tízparancsolatot ismételtette. Soha nem tudott télenkedni, mindig sürgött-forgott, intézkedett. Nagyon szerette a rendet, a szépet. Általában még a templomba is ő készítette a szebbnél szebb virágkompozíciókat. Szerette szépíteni környezetét, szívügyének tartotta az egyház tulajdonának rendbetételét és -tartását.

Személy szerint – 10 évig lehettem a gyülekezet vallásánára – sokat tanultam tőle. Jó tanító volt, aki tudott bátorítani, dicséretet osztogatni, tudott együtt örülni, jó tanácsot adni. Temetésén elhangzott a kérdés: miért mindig a jók mennek el, azok, akik valóban lelkipásztornak születtek?

Néhány évvel ezelőtt az 1Kor 15,58 alapján fogalmazódott meg gondolataimban: *„...Szolgáljátok őt, ahogyan csak lehet / éltetek végéig mindig cselekedjétek, / hogy sok bűnös juhocskát, ti pásztorok / a jó Pásztorhoz odavonjátok.”*

Botos András tiszteletes urunk valóban szolgált és élete végéig cselekedett. Munkálatok közben – templomban ablakcsere, a te-

metőben a ravatalozó pucolása – hívta haza Megváltója. Megállt a szív, megpihent a dolgozó kéz. Most is megtapasztaltuk, nem kor szerint megyünk el, hanem sor szerint, és nem tudhatjuk ki lesz a következő. Most ő következett. Előrement, s nekünk, kik még itt maradtunk maradt a fájdalom és az emlék. Nagy veszteség mindnyájunknak. Hiányzik nagyon!

Volt és van mit tanulnunk tőle. Ő valóban a lélek pásztorja volt.

Halála napjának reggelén még találkoztunk, integetett a templomajtóból. Szinte felfoghatatlan, hogy nincs többé. Ahogy terjedt a hír, úgy özönlöttek az emberek, hogy egy végső pillantást vethessenek még rá. Zarándokhellyé vált az istenháza.

A temetésen kicsinek bizonyult a nagy műemléktemplom. Rokonok, gyülekezeti tagok, több tucatnyi lelkipásztor, a község lakói felekezeti hovatartozás nélkül, jóbarátok, ismerősök jöttek, hogy végső búcsút vegyenek. A gyászban a fájdalom hangjaival szálltak magasba az énekek: „Tebened bízunk eleitől fogva...”, „Feljebb, emeljétek feljebb a bűn gyászos mélyéből...”.

Krisztust követő, békét kereső ember

Csúry István püspök a Zsid 10,9-13 alapján szólt a gyászolókhöz, a végtisztességet tevő gyülekezetekhez, megemlékezve Botos András lelkipásztorról, aki választott Krisztus hívó szavára. Minden gát ellenére lelkipásztori szolgálatra indult, vállalta a feladatot, hirdette az evangéliumot. Úgy szólt, hogy szájában az Úr neve valóban jóízű volt. Érezte, hogy hol van a helye és mindig rá tudott tapintani a bajok, érzelmek okára.

Botos András, mielőtt Szalacsra jött volna Temesváron segédlelkésznek, majd Igazfalván és szörványgyülekezetekben szolgált. Krisztus szolgálatát soha nem volt könnyű vállalni. Most is nehéz megérteni, hogy csak Krisztus nyomában változhat meg az életünk. Krisztust követni a modern világban sem lenne felesleges! – hangzott a püspöki figyelmeztetés. Botos András Krisztust követő ember volt.

Püspök úr az Ige bátorító szavaival vigasztalt. A halál félelmében nem látjuk a kiutat, nem látjuk hogyan tovább, de hallatszik az evangélium: Krisztus mint utolsó ellenséget eltörölte, legyőzte a halált. Vele együtt hisszük, hogy elköltözött lelkipásztornak most az örök világosság fényeskedik, hisszük hogy Krisztus már átölelte hazaköltözött szolgáját.

1995-ben Igazfalváról igaz, becsületes emberek érkeztek hozzátok – mondta Rákosi Jenő, az Érmelléki Egyházmegye esperese. A Jel 2,2-3 verseivel jellemezte szol-

Botos András (1954-2011). Tudott nagy tudásával szerény maradni, a megfelelő időben szólni, ha kellett hallgatni, meghallgatni is

gatársát, akit békeszerető, békét kereső embernek ismert meg. Visszaemlékezett, a lelkési értekezleteken bármilyen nézeteltérések adódtak, Botos András mindig a békeségre buzdított. Végül így búcsúzott az esperes: ne félj, drága szolgatársam, a te munkád nem volt hiábavaló az Úrban.

Ezt követően Árus László egyházmegyei lelkészértekezleti elnök olajághoz, illetve örökzöld fenyőhöz hasonlította elköltözött lelkész társát, úgy érezve, hogy mindannyian felelősek vagyunk. Beszédében sorakoztak a válaszra váró kérdések. Nem kellett volna-e többet lenni a válláról? Vajon ott voltunk-e minden közmun-kán? Telve voltak-e a padok az istentiszteleteken? Kíváncsiak voltunk-e az igehirdetéseire? Majd mondandója summájaként leszögezte: Botos András nem önmagának dolgozott, hanem a gyülekezetnek, Isten dicsőségére.

Végezetül Duma Ferenc helybéli római katolikus kanonok-plébános szólt az egybegyűltekhez. Lelkésztársakként, szomszédokként sokat beszélgettek, kollégáját nagyon aggasztotta a lelki közömbösség. A kanonok részvétnyilvánítása után utolsó emlékét is megosztotta velünk. A tiszteletes a plébánia udvarán jött lefelé a temetőből. Már rosszul érezte magát, szinte rátámaszkodott segítőtjére. Mivel messziről úgy tűnt bizalmasan beszélgetnek, kikerülte őket. Most már tudja, elmulasztott egy utolsó lehetőséget, egy utolsó meleg kézfogást.

A szertartást követően megkondultak a harangok. Most valahogy ők is szomorúbban, siralmasabban szóltak mint máskor, si-

Várad első református énekeskönyve

Mindig olyan titokzatos, varázslatos, sejtelmes valamiből az első. Ha időben gondolkozunk, akkor minden kezdetben benne van a bátorság, az elszántság, a vakmerőség – vajon sikerülni fog-e, vajon elfogadják-e, vajon lesz-e jövője? Ilyen gondolatok foglalkoztathatták Nagyvárad történetének viharos időszakában, a török seibeiből még vérző országrészben, az 1560-as évek kemény hitvitái közepette született Várad első énekeskönyv (1566) létrehozóit. Az egyházi énekkultúra, a liturgiai (istentiszteleti rend), a magyar vallásos nyelvezet és költészet, de nem utolsósorban a nagyváradi könyvnyomtatás fejlődésének, korabeli állapotának hiteles bizonyítéka. Várad reformációjának bátor kezdeményezése volt ez a könyv, mely a nemrég ebbe a városba költözött európai hírű nyomdász, Raphael Hoffhalter nyomdájában készült.

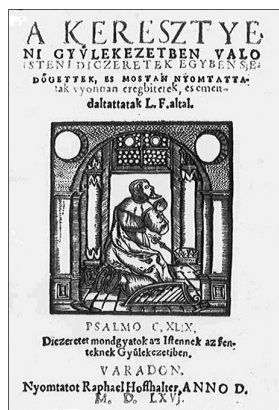
A reformáció törekvése minden nemzet esetében az volt, hogy a nemzet nyelvén megszólaló Bibliát és énekeskönyvet adjon a nép kezébe. Így születtek a magyar bibliafordítások és énekeskönyvek, valamint hitvallások, melyek legtöbb esetben tankönyvei is voltak elődeinknek. Hogyan született meg a Várad első énekeskönyv? Milyen kihatása volt az egyházi énekköltészet további fejlődésére? Forrás vagy csak egy folyamat állomása ez a kiadvány? Milyen helye van Nagyvárad múltjának magyar emlékei között?

E kérdésekre kerestük a választ május 21-én délután 5 órakor a nagyváradi-olaszi templomban tartott emlékező istentiszteleten. A Festum Varadinum keretében református és magyar nagyváradiaként alázattal álltunk meg Isten és a város korabeli reformátorai előtt a Várad első énekeskönyv megjelenésének jubileuma alkalmából. Sajnos csak egyetlen példányban maradt fenn ez a gyűjtemény, melyet a Wolfenbüttel-i (Németország) egyetemi könyvtárban őriznek. De az akkor megjelent énekek közül ma is nagyon sok hangzik fel az istentiszteleteken, így hát nem egy élettelen, hatástalan dokumentumot köszöntöttünk, hanem egy ma is több énekgyűjteményben is továbbélő forrást. A templomi ünnepségen többen is

megfogalmazták annak fontosságát, hogy felmutassuk nagyváradi református egyházunk és népünk értékeit, és azokat a közmegebecsülésébe avassuk. Ilyen a keresztényiség 16. századi írott emlékei között számon tartott énekgyűjtemény is, amely a reformáció partiumi öröksége.

Az ünnepség alkalmából az olasz egyházközség majd' húszezer kötetes könyvtárának mintegy 50 énekeskönyv-ritkaságai közül kiállítás készült az úrasztala körüli rácson. Néhány értékes darabot a velencei gyülekezet is kölcsönadott.

Az esemény jelentőségét növelte a meghívottak rangja. Vendégünk volt Egyházunk egyik legkiemelkedőbb egyházzene-sze, dr. Fekete Csaba kutató könyvtáros. Előadásában részletesen bemutatta az énekgyűjteményt, de a korabeli egyházi események ismertetését sem mulasztotta el. Izgalmas volt hallani, hogyan ütköztek az egyes hitvallási elvek még az énekek szerkesztésében is. A Debreceni Református Kollégium világhírű kórusa, a Magyar Örökség-díjas KÁNTUS, melynek vezetője a Liszt-díjas Berkesi Sándor karnagy, a Partiumi és a

Az első várad református énekeskönyv címlapja

Debreceni Egyetem oktatója és Baliga Ádám karnagy hangos szemelvényeket mutattak be a 445 éves énekeskönyvből. Berkesi Sándor tanár úr bevezetői, melyekkel az egyes

Az emlékező istentiszteleten ft. Csúry István püspök szolgált igehirdetéssel

énekszámokat felvezette, felértek egy-egy zenetörténeti értékeléssel.

Erre az alkalomra jelent meg az 1566-os énekeskönyv tiszteletére szerkesztett emlékkönyv, melyben szaktanulmányokat és interjúkat olvashatunk neves egyházzene-szektől, kántoroktól és lelkészekről. A kötetet Brúgós Anikó egyházzene-sz, a Partiumi Egyetem tanára mutatta be. Hiányt pótlónak nevezte a könyvet, amely egyrészt bemutatja a Várad első énekeskönyvet a maga történetiségében és (egyház)zene-kritikai szempontjaiból, másrészt rögzíti a mai egyházzene és énekkultúránk állapotát. Ugyanakkor javaslatokat is tartalmaz egyházi ének és zenekultúránk megújulására nézve. Dr. Fekete Csaba, Berkesi Sándor, Leopold László, Kozma Gyula, Bodnár Lajos, Kiss Huba, Orosz Otília Valéria és Márkus Zoltán tanulmányai és írásai olvashatók a kötetben, melyeket előszóval látott el és szerkesztett Veres-Kovács Attila olasz nyelvű könyvesboltban, vagy utánvéttel megrendelhető az Olasz Egyházközségtől.

VERES-KOVÁCS ATTILA

ÚJ ÉNEKSKÖNYV ELŐKÉSZÍTÉSE FOLYIK.

Az új református énekgyűjtemény nyomdai előkészítése a tervek szerint 2013-ban kezdődik meg, a megjelenés pedig 2015-re várható - mondta Fekete Csaba, a Magyarországi Református Egyház Énekeskönyvi Bizottságának elnöke. A munkában a református istentisztelet megújításán dolgozó Generális Konvent Liturgiai Bizottsága is érdekelt. A majdani énekeskönyv – hasonlóan az 1996-os világtalálkozó énekeskönyvhöz – a több évszázados szerkezethez igazodik, követi az egyházi év ünnepeit. Különleges hitvalló örökségként az új énekeskönyvnek is része lesz a 150 genfi zsoltár. (Reformatus.hu)

Hangos szemelvények a 445 éves énekeskönyvből. Berkesi Sándor és a Kántus

EGYHÁZMEGYEI PRESBITERI TALÁLKOZÓ KISPEREGEN

Folytonos reformáció

Tizenhét gyülekezet képviseltette magát a konferencián

Az Aradi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének idei első konferenciáját május 14-én, szombaton tartottuk meg a Kisperegi Református Egyházközség templomában. A találkozón arra a kérdésre kerestük és kaptuk meg a választ, szükség van-e a folytonos reformációra?

Bár az igehirdető, az előadó és a szervező nem beszélt össze, mindhárman ugyanazt a témát próbálták megosztani a jelenlevőkkel, ki-ki a saját módján.

A nyitó istentiszteleten nt. **Papp József** Erdőhegy-kisjenői lelkipásztor az 1Tim 6,3-12

KLAUS DOUGLASS: ÚJ REFORMÁCIÓ. 96 TÉTEL AZ EGYHÁZ JÖVŐJÉRŐL. A könyv nagy erénye, hogy őszintén mer azokról a dolgokról beszélni, amelyek az egyház életében súlyos problémákat jelentenek, sőt sok esetben már elmélyülő krízisként vannak jelen. A bajok, amiket a könyv szerzője felvet általunk is jól ismert problémák, amiket mi magunk sokszor nem merünk, nem tudunk, vagy egész egyszerűen nem akarunk végiggondolni. A másik nagyon pozitív oldala a könyvnek, hogy nem marad meg a problémák felvetésénél és analizálásánál, hanem valamiféle kiutat, megoldást kíván nyújtani, amit a szerző maga is sok esetben saját gyülekezetében már sikeresen alkalmazott.

BEKE MÁTYÁS

alapján hirdette Isten Igéjét, így szólította meg minket: „Kedves Szolgatársak!”. Az igehirdetés után **Várad S. Károly** házigazda lelkipásztor, **Módi József** aradi esperes, **dr. Tóth János**, a MRPSZ Békés megyei elnöke, valamint **Venter Miklós**, az aradi presbiteri szövetség elnöke köszöntötték a konferenciára határon innen és túlról érkezett vendégeket, valamint a házigazda gyülekezetet.

A találkozó dr. Tóth János Klaus Douglass: *Új reformáció* című könyvéről szóló előadásával folytatódott, mely az egyház folytonos megreformálásának szükségességére hívja fel a figyelmet.

Előadás után – hozzászólások hiányában – az elnöki beszámoló következett, melyben a Szövetség 2010-es megyei és kerületi történéseiről számolt be Venter Miklós elnök. Ezt követően az egyházmegye 20 anyaegyházközségéből megjelent 17 gyülekezet főgondnoka, gondnoka, presbitere vagy lelkipásztora röviden beszámolt az elmúlt esztendő gyülekezeti életének jeles eseményeiről, sikereiről vagy gondjairól.

A találkozó eredményeképpen sikerült megegyezni néhány konkrét határozatban: a. az angyalkúti parókia és a németzentpéteri templom építésének támogatására meg-

hirdetett adakozás; b. egy elismerési díj alapításáról az egyházmegyével közösen; c. a megye három kistérségre való osztása, Arad, Erdőhegy és Pankota központtal – kijelölt kisköri felelősökkel – Komádi Sándor, Bíró Zoltán és Kalmár Gábor személyében; d. szeptemberi határidő kitzúése a kisköri találkozók megszervezésére; e. rendkívüli választás meghirdetése az elnökség kiegészítésére, a novemberi közgyűlésen; f. dr. Tóth János javaslatára az összevont „Áldás békeség, Istentől” üdvözlési forma népszerűsítése.

A találkozó végén a házigazda gyülekezet szívélyes vendéglátásában, igazi kisperegi szeretetvendégségben részvettünk, folytatva az eszmecserét, most már a fehér asztal mellett, és talán bátrabban.

Istenünknek megköszönve a kegyelmet ez alkalomért, hálás vagyok a házigazda szerepét felvállaló gyülekezetnek a vendéglátásért, a vendégeknek a rászánt időért, s kívánok mindenkinek további áldott munkalkodást egyházunk építésében. Testvéri szeretettel:

VENTER MIKLÓS aradi PSZ-elnök

MUNKATÁRSKÉPZŐ TÁBOR AZ ÖNKÉNTESSÉGRŐL. „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7) Szeretettel hívunk és várunk minden presbitert, pótpresbitert, érdeklődő gyülekezeti tagot, egyedül vagy családosan a Királyhágómelléki Presbiteri Szövetség által szervezett munkatársképző táborba, mely idén második alkalommal kerül megrendezésre Hídalmasón, augusztus 5-6-7-én. A tábor az önkéntesség égisze alatt zajlik, e témát próbáljuk majd megtárgyalni, neves előadók segítségével.

A táborhelyet a Zilahi Egyházmegye ajánlja fel önköltségi áron, így a tábor költsége 40-45 lej/nap, mely magában foglalja a szállást és napi három étkezést. A tábor pénteken, 5-én kezdődik, de a távolabbról érkezőknek már csütörtök este szállást és vacsorát biztosítunk. Sátorozás is lehetséges.

Jelentkezni lehet július 18-ig az egyházmegyei presbiteri szövetség elnökeivel, vagy Venter Miklós főtitkárnál, az alábbi elérhetőségeken: mikiref@yahoo.com, tel.: 0722437208, 0763 224173, 0770288163.

Zilah, 2011. május 5.

LÁSZLÓ KÁLMÁN KREKPSZ-elnök,
VENTER MIKLÓS KREKPSZ-főtitkár

BOTOS ANDRÁS SZALACSI...

FOLYTATÁS A 4. OLDALRÓL

ratták papjukat. A gyülekezet könnyek között énekelte immáron néhai tiszteletes egyik kedves énekét: „hadd menjek Istenem mindig feléd, fájdalmaik útjain mindig feléd”. A koporsót hamarosan befedték a koszorúk, virágok. Elindult a gyászmenet ama utolsó útra, mely Mogyorókerekén ért véget, ahol földi porsátorát nyugalomra helyezték.

Botos András lelkipásztor élete példaadó, halála figyelmeztetés mindannyiunk számára. Figyelmeztetés, hogy az alkalma-

kat áron is megvegyük, mert nem tudhatjuk mikor szólít magához az Úr. Figyelmeztetés, hogy addig szeressük a másikat, amíg nem késő, amíg itt van közöttünk.

Nemrég prédikálta, mennyivel szebb, jobb lenne az életünk, az egész világ, ha minden találkozásunkkor úgy szólnánk, viszonyulnánk egymáshoz, mintha az utolsó lenne. Tőle tanultuk, hogy bajban, bánatban felfelé nézzünk, Krisztusra, ahonnan jön az erő, a segítség, ne lefelé, mert ott csak a fájdalma, a gyászt, az elmúlást látjuk. Nézzünk Krisztusra, aki örök életet ígért az őt követőknek. Ez az Istentől való erő, meg-

tartatás árassza el ittmaradt szerettei életét, az özvegyét, ki 26 éven át segítőtársként, kántorként volt mellette és a gyermekét, akire oly büszke volt, akit annyira szeretett. Az Úr kegyelme töltse be az úrt a szívükben, hogy tudjanak továbbszárni a nekik rendelt úton.

A feltámadás reményében vettünk búcsút tőle, hálát adva Istennek, hogy ismerhettük, hogy közöttünk élhetett és a mi lelkipásztorunk lehetett.

Isten vele. Isten velünk. Viszontlátásra!

A pásztor nélkül maradt, gyászoló gyülekezet nevében.

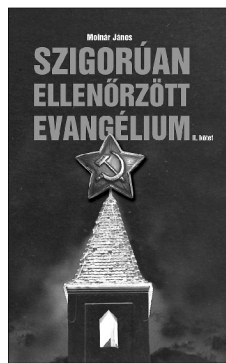
OLVASÓLÁMPA

Szigorúan ellenőrzött evangélium II.

Az I. kötet megjelenése óta több olyan esemény történt, ami a kutatás eredményeinek közlésénél, a könyv szerkezetének kialakításánál változtatásokat tett szükségessé. Megalakultak az erdélyi protestáns egyházak átvilágító bizottságai, megkezdtek a kutatómunkát, szabályrendeletet alkottak az átvilágító tevékenység működésére nézve, és az Erdélyi Református Egyházkerület illetékes bizottsága már közleményeket is kiadott. A két református egyházkerület konszenzusra jutott az átvilágítás módszertanával és az eredmények kezelésével kapcsolatban, sőt a református, unitárius és evangélikus egyház átvilágító bizottságainak együttműködéséhez is megalkották az adekvát keretet. Magyarországon, miután az evangélikus egyház már korábban lépett, a Református Egyház is létrehozott egy, a kérdést vizsgáló bizottságot. Azonban a problémakörrel megbízott református zsinati bizottság működéséről publikus információ mind- eddig nem került napvilágra. Ugyanakkor Kósa László akadémikus közzétette, korábban csak előadás formájában megjelenített, annak idején vihart kavarázó kutatásainak eredményeit.

Visszatérve a kutatási területre, a romániai Szekuritáté Irattárának Tanulmányozásával foglalkozó Országos Tanács nyilvánosságra hozott, és honlapján rendszeresen hozzáférhetővé tesz számos közleményt, a törvényben előírt bírósági eljárások eredményeit. Úgyszintén felbukkantak Romániában olyan levéltári anyagok, amelyek a politikai titkosszolgálatokkal való együttműködésben érintett személyekről kialakítható képet módosították, illetve olyan eset is történt, hogy korábban kiadott közleményt visszavontak. A kutatás maga lelassult, a CNSAS/SZITOT a megnövekedett leterheltségre és pénzhányra hivatkozva, sok hónapos (akár fél éves) átfutási idővel garantálja csak a dokumentumok másolatainak elkészítését.

Fenti történések, illetve a kutatás egyes tapasztalatai bizonyos következtetések levonására készítettek a kutatót. Egyrészt tény, hogy az átvilágító bizottságok feladata épp az együttműködés mértékének és minőségének megállítása. Másrészt kiderült, hogy bizonyos esetekben hálózati dossziét készítettek olyan személyeknek, akik egyet-

len egy információs anyagot sem adtak, miközben bizonyíthatóan informátori cselekményeket megvalósító személyeknek nincs hálózati iratgyűjtőjük. Ezek a fejlemények felmentik a kutatót az első kötetben eszközölt kategorizálás, valamilyen erkölcsi mércével mérhető besorolás kényszere alól. Ami nem jelent felmentést az elkövetett tettek erkölcsi súlya alól, ugyanakkor nem kisebbíti azok érdemeit, akik a sokszoros politikai, egyházi, gyakran társadalmi nyomás alatt sem adták fel emberi integritásukat. Ebből adódóan a kötetben szereplő esettanulmányok a fedőnevek betűrendjében következnek egymás után.

Ugyanakkor a II. kötet sem pusztán az ügynökkérdés taglalására szorítkozik. Vizsgálja azokat a történeti kényszerpályákat, amelyek az egyházak korabeli szerepvállalását értelmezhetővé teszik. Így a jelzett kötet középpontjában, a korszak két legjelentősebb erdélyi magyar református teológusnak párhuzamos életpályája áll, ahogy az a Szekuritáté irataiban megjelenik. Ez a tükrözés nélkül, igen hiányosak és megtévesztőek lennének a korszakról alkotott ismereteink. (...)

MOLNÁR JÁNOS

(A szerző előszava. Molnár János: Szigorúan ellenőrzött evangélium II. kötet. Partium Kiadó, Nagyvárad, 2010.)

AZ UTOLSÓ SZŐLŐTŐKÉK...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Ott álltam a kezemben maradt csonkkal, mely az öreg szerint, életében mézes levű csemegét termelt. Forgattam, néztem furcsa alakját: mit csináljak vele?

Gondolataimból Feri bácsi hangja keltett fel: - Jöjjön csak ide!... Ássa el jó mélyen azt a tőkét, kicsit homokos földbe. Még egészségesek a hajszálerek. Meglátja, jövőre kihajt. Nézze ezt itt – mutatott az ölében pihenő, hosszú gyökerű, jó mélyről kiásott példányra -, ezt pedig én ültem el az eres mellé, hátra a csúrhöz. Olyan a képe, mint az enyém. Vagy talán a Megváltóéra hasonlít? – kérdezte szomorú mosollyal s aztán ballagva folytatta útját.

Még sokáig láttam szikár, kissé görbe alakját, amint „halottas” szekerét kísérte a falun át. A barmok maguktól mentek – ismerték az utat. Az öreg ember pedig ott tartotta karjában azt a szőlőtőkét, melyet megmentésre szánt: két szakadt gyökere eres kezébe kapaszkodott és maga a törzs... a törzs egy elgyötört Krisztus-arcot utánoz.

DERŰS PERCEK

Egy az Isten!?

Bende Béla, a kolozsvári Egységes Protestáns Teológiai Intézet unitárius vallású tanára volt, aki az általános és összehasonlító vallástörténetet adta elő, s aki nagy dohányos lévén, az akkor még Olt nevű cigarettát szívta.

Tanszékehez tartozott minden lényeges világvallás ismertetése és annak kritikája. Az ateista hírében lévő professzor ki is fejezte a maga nem-keresztény, egyéni unitárius hitvallását, amikor a kereszténységet, mint világvallást boncolgatta. Azt mondta ugyanis, hogy az unitárius hitvallás szerint EGY AZ ISTEN, de – tette hozzá – AZ SEM BIZTOS.

MAKAY BOTOND

TOLLVONÁS

Amit nem vehetnek el tőled

Ma egy naplementét kaptam ajándékba. A boldog korong lassan esett bé a vésott dombok háta mögé, a Nyárádba. Ahogy „hanyatag” hullt bé a vízbe, hirtelen megvillant agyam: Vajon mit vehetnek el mostanság még tőlem, futott át rajtam? Vajon – ezen az álomszerű napszentületen kívül – mi az, ami enyém kizárólag? Mit síromig kaptam immár jándékba.

Dédnagyamamát Nanó néven adta nekem a Jóisten. Aszalt szilvájának ízét máig nyelvem hegyén érzem, ha fadgra rászáradt szilvóat látok lapulni valamely ághegyen.

Dédnagyapámat, ki Nagyata néven csoszogott bé életembe, kajla bajszával együtt kaptam ajándékba. Oly jóságosan és bölcsen, ahogy egy falu valamikori bírāja kell kinézzen.

Nagyamamától a népmesék lidérc világát örökltem: kompót, szilvaíz vagy vajjas almák társaságában. Miután letette a sok jót a konyhasztalra, ölébe vett, és Nagyapó helyett is regélt.

Nagyapó szép emléket gyászszalaggal átköve vehettem át esténként gyér lámpavilágunk mellett. Nanó miatt vetett a tűzre, orosz fogásban odahalt nagyapámra emlékeztetett. Tőle nevetem kaptam örökbe. Életre szólóan, vérembe, bőröm alá belévésvé.

Édesapám keresztnevével együtt, ami második megerősítése volt annak, hogy ideszülettem.

Apám okos tekintete szintén örök ajándéka parányi létemnek. Tőle a kínzó igazságérzet maradt rám súlyos tehernek. És az átok, hogy amikor elrontom: újrakezdek.

Édesanyám „hátam megett” elejtett halk dicséretei szárnyakat növesztettek lelkemben.

Szárnyalok szeretett testvéreimmel, mint hűséges gyermek. S miközben lassan felkúszik a Hold a domb tetéjére, sok más ajándék is ölembé hull fáradt, ínséges időkre:

Párom pillantása, ahogyan gyermekeinket maga mellé veszi a szülőágyon, és elmerül újraalkotott énjeinkben.

Útódaim rám hulló, gyermeki mosolya.

S általuk elnyert „öröklétem”.

CSIKI SÁNDOR

(A szerző az Erdélyi Családszervezetek Szövetsége elnöke.)

✿ „MILYEN GYÖNYÖRŰ A SZÉP DICSE-RET” – EGYHÁZMEGYEI KÓRUSTALÁLKOZÓ NAGYBÁNYÁN. „Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret...” (Zsolt 147,1) E zsoltsári üzenet jegyében vette kezdetét első alkalommal megrendezett egyházmegyei kórustalálkozó, melyet szeretnénk hagyományossá tenni.

A Nagybánya-újvárosi gyülekezet és kórusa volt a vendéglátója e kedves, meghitt együttlétnek. Nt. **Tasnádi András**, a helyi gyülekezet lelkésze köszöntötte az egybegyűlteket, majd nt. **Varga Károly** esperesmondotta el építő gondolatait a Mk 3,16 és a Zsolt 89,2 alapján. **Fülöp Gábor** egyházmegyei zenei előadó kifejtette, hogy az éneklés egyidős az emberiséggel, ezért a mi feladatunk ezt minél nagyobb szinten művelni és kikristályosítani.

A találkozón mindössze öt kórus volt jelen, úgy mint: Máramarosziget, Avasújváros (Bajnai Csaba Zsigmond lelképásztor), Koltó (Fülöp Gábor kántor-karvezető), Nagybánya-Újváros (Papp Anikó kántor-karvezető) és Nagybánya-Ováros (Dali Emese kántor-karvezető) részvételével.

Bár a találkozónak nem volt verseny jellege, de amint **Papp Anikó** karvezető kiértékelése során rámutatott, épülhettünk egymás énektudása által. Záró akkordként **Bárdos Lajos** gondolatait vittük magunkkal: „az egyházi zene imádkozás és imádkoztatás...”

MAKARICZ KATALIN

SZILÁGYI DOMOKOS SZAVALÓVERSENY BATIZON. Immár harmadik alkalommal szervezték meg az egyházmegyei szintű szavalóversenyt Batizon. A résztvevők méltó módon emlékeztek meg a költő életművéről. A rendezvény első felvonásában **Kovács Sándor** esperes a 42. Zsoltár első versei alapján biztatta az izguló gyereke-

A szavalóverseny díjazottjai

ket és hirdette a jelenlévőknek Isten Igéjét, majd **Király Lajos** egyházmegyei főjegyző, batizi lelkész, a szavalóverseny főszervezője köszöntötte az egybegyűlteket. **András Gyula** színművész versbefoglalt „Miatyánkokkal” imádságos lelkületet teremtett, **Póti Eduárd** történelemtanár pedig a szabadságharc ritkán hallott eseményeit tárta a hallgatóság elé. A főszerep mégis a 36 szavalóé volt, akik évről-évre ügyesebben szavalják akár a kötelező, akár a választott verseket. **Szilágyi Éva**, a Szatmári Református Gimnázium igazgatónője, a zsűri elnöke szerint is egyre magasabb a színvonal szavalóversenyeinken. A díjazottak: I-IV. osztály: 1. Tasnádi Tímea – Mikola; 2. Kánya Réka – Patóháza; 3. Kallai Tímea – Mikola; 4. Fenczák Boglárka – Lázári Művészeti és Szakiskola. V-VIII. osztály: 1. Ary Dalma – Református Gimnázium/Láncos Egyházközség; 2. Paku Zoltán – Erdőd; 3. Szatmári Boróka – Református Gimnázium/Pusztadaróc; 4. Kovács Bálint Boróka – Sárközújlak. IX-XII. osztály: 1. Vajjas Petra – Református Gimnázium/Pálfalva; 2. Kánya Edina – Batiz.

RÁCZ ERVIN

✿ **POSTALÁDA.** Szabó Zoltánné, belényesi kedves olvasónk küldte be azt a megsárgult kántori oklevelet, mely a tasnádszántói születésű Varga László nevére lett kiállítva 1921-ben, a Nagyenyedi Bethlen-kollégium tanító- és kántorképző-intézete által. „... Varga László urat református kántorságra jeles fokozattal képesítettnek nyilvánítjuk, aminek hitelére ezen oklevelet kiadtuk s ezt hivatalos pecséttel és saját aláírásunkkal megerősítettük.” – áll a 90 éves dokumentumon.

✿ **FELHÍVÁS.** Az erdőszentgyörgyi LASZLOCONS KFT templomok, parókiák és egyéb egyházi ingatlanok építését, külső-belső felújítását, zsindelezését, kazettázását, slétromtalanítását vállalja. Referencia munkák: szovátai, magyarigeni, hátszegi, gyulakutai, beregkeresztúri, szamosardói, misztótfalui, kőszegremetei református templomok. Elérhetőségek: Kemenes László, Tel.: 0745.917-096, e-mail: laszlocons@yahoo.com.

IDÉZŐJEL

„Ma Magyarországon egy házaspár naponta kilenc percet beszél telefonhívásokkal együtt, míg egy ember több mint négy és fél órát néz átlagosan televíziót. A két nagy kereskedelmi csatorna nézettségét összesen hatvanhat százalék körül volt néhány éve, ezeken a csatornákon pedig egy százalék alatti a kulturális programok aránya. Így a társadalom egyre inkább elidegenedik a saját kultúrájától, saját történelmétől, történeteitől, és lassan saját magától is.”

PATAKI ANDRÁS

LELKÉSZFELESÉGEK TALÁLKOZÓJA SZATMÁRON

Elvárások keresztútjában

Tizenhét lelképásztor-feleség gyűlt össze május 14-én a szatmári esperesi hivatal tanácstermében, **Nagy Erika** sárközújlaki lelképásztornő, egyházmegyei missziói előadó szervezésében, hogy sorstársakként megosszák tapasztalataikat egymással.

Bogya Kís Mária, a Szatmár-Szamos-nyegydi gyülekezet lelképásztornője, a Királyhágómelléki Nőszövetség elnöke hirdette az Igét. Ahhoz, hogy helyesen tudjuk követni Jézust, a családunkban is rendet kell, hogy tartsunk – mondta az igehirdető.

Vinczné Pálfi Judit missziói előadó-tanácsos a lelkész feleségről, mint édesanyáról tartott előadást. Fontos az, hogy milyen értékrenddel jönnek a házastársak otthonról, ha értékrend-eltolódás van nehéz egymásra találni. Lukács evangéliuma elején Zakariásról, a papról és Erzsébetéről, a feleségéről azt olvassuk, hogy feddhetetlen életet éltek. A társadalom el is várja azt a lelkészcsalád tagjaitól, hogy mintacsaládként éljenek. Nehéz az elvárások keresztútjában felnevel-

ni egy gyermeket úgy, hogy közben ne érezze azt, hogy ő más. Az, hogy a lelkészcsalád tagja „szuper-példamutató” kell legyen, nagyon sok konfliktushelyzetet teremt.

Az előadó kiemelte, három kérdésre tudjon válaszolni minden lelképásztor-feleség: Ki vagyok én? Mi az életem célja? Hol a helyem? Amíg az ember saját magát nem tudja elfogadni, addig másokat sem. Aki Istennel jár, megtalálja élete célját és értelmét. Előbb Istennel kell rendeznie minden embernek a kapcsolatát és utána könnyebb helyreigazítani az emberi kapcsolatainkat is – hangsúlyozta a lelkész nő.

RÁCZ ERVIN

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lei.

Felelős szerkesztő: Fábian Tibor. Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Ardi Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Kül munkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Rácz Ervin, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkészhiatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szent István Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.

Harangszó- melléklet **Ifjúság**

I. KÁRPÁT-MEDENCEI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ DEBRECENBEN

Fiatalok egymásra találása

Május 13-14. már nemcsak egy egyszerű dátum a naptárban, hanem egy olyan rendezvény hírnöke, amely színvonalával és szerepvállalásával méltán emlegethető a közeljövőben is. E napokon volt megszervezve először az a találkozás, ahol a „jövő keresztyén nemzedéke” találkozhatott egymással.

Már hónapokkal ezelőtt magasabb ifjúsági vezetői fórumokon szó esett arról, hogy a kapcsolat hiánya, a találkozás hiánya sok

A királyhágómelléki küldöttség. Szerzőnk lent balról az első

akadályt gördített a célok elérése elé, így jó lenne olyan alkalmakat szervezni, ahol nemcsak megismerhetik egymást a fiatalok, hanem hosszabb távú kapcsolatot is kiépíthetnek egymással, úgy hogy közben nemcsak az internetes portálok által kínált lehetőségeket használnák ki, hanem a személyes találkozást és kapcsolattartást erősítenék.

Ezt a kigondolt elvet terelte gyakorlati pályára a Debreceni Egyetemi Gyülekezet vezető csapata, úgy hogy a fennem megemlített dátumra csaknem 50 ifjúsági csoportot – annak vezető képviselőit – hívott meg, annak érdekében, hogy szemtől-szembe állva lássák és ismerjék meg egymást.

A Királyhágómelléki Református Ifjúsági Szövetség is meghívást kapott a rendezvényre, ahol szervezetünk 20 fővel képviseltette magát. A meghívást követően – minden egyházmegyét külön megkeresve – az ifjúsági szakelődők, egy-két ifjúsági képviselő személyel jelezheték részvételi szándékukat. A kilenc egyházmegyéből hét képviseltette magát, ami jó részvételi aránynak felel meg.

A megérkezés első percei még kissé idegenül hatottak a frissen érkezőkre, hiszen több mint 130 fiatal között kellett elvegyülni és feloldódni. A nyitó istentiszteletet ft. **Bölcskei Gusztáv**, a Tiszántúli Egyházkerület püspöke tartotta, elmondva, hogy a mai világ „hamis prófétái” sok mindent akarnak elhitetni velünk és fiatal nemzedékünkkel, de nekünk akkor is csak az egyetlen prófétára és tanítóra kell és szabad figyelni. Ft. püspök úr a lelki egység fontosságára való felhívással nyitotta meg a kétnapos rendezvényt.

Az ezt követő közös éneklés, az ismerkedési játékok, a csapatkereső és építő tevékenységek csakhamar összerázták a különféle helyekről érkezett fiatalokat és vezetőket, úgyannyira, hogy az esti program is (beszélgetés, ismerkedés, szabad program) lassan-lassan az éjszakába nyúlt.

A másnapi programsorozat már nemcsak az ismerkedésre, hanem az egymásra találásra is koncentrált. A csapatjátékok, a csoportokra való leosztás már arra irányult, hogy a véletlenszerűen összeválasztott csoportokon belül baráti kapcsolatok is kialakuljanak, amely egy jövőbeni testvérifi vagy gyülekezeti kapcsolatot is hordozhat magában.

Így másnap délután, a rendezvény végén, mindenki úgy indulhatott haza, hogy már volt egy vagy két – határon inneni vagy túli – testvérifi-kapcsolata. A kétnapos barátságokon, a telefonszám és email-cím cseréken túl, most több történet: keresztyén fiatalok találtak hasonló gondolkodású fiatalokat úgy, hogy közben gyülekezeti közösségeket és családokat hoztak egymáshoz közelebb. Remélhetőleg lesz folytatás, és lesz együttes akarat arra, hogy ez a nemes kezdeményezés ne csak egyszeri legyen, hanem egy olyan folyamat elindítása, ahol végül mindenki - határokat eltörölve - egymásra találhat Jézus egyházának közösségében.

KÁNYA ZSOLT-ÁTTILA egyházkerületi ifjúsági előadó

MEGHÍVÓ DARLENE ZSCHECH DEBRECENI KONCERTJÉRE. A Debrecen-Nagytemplomi Református Gyülekezet vendége Darlene Zszech és a Hillsong (Ausztrália). A koncert időpontja: 2011. november 18. péntek, 19 óra. Helyszín: Debrecen, Főnix csarnok. A belépőjegyek egységesen 3200 Ft-ba kerülnek. Információ: nagytemplom.hu, Tel.: +36.52.412-694. A szervezők mindenkit szeretettel várnak.

ADY ENDRE

Egy régi Kálvin-templomban

*Papunk ravasz, öreg bölcs,
Húsz éve is az volt már.
Templomunk Kálvin-templom,
Nincs benne cifra oltár.
A textus ma is Jézus,*

*Éppen úgy, mint húsz éve:
»Megtörtetett a teste,
Megtörtetett a teste,
Kiontatott a vére.«*

*Jártam turista-kedvvel,
Vonatoztam, hajóztam,
De templom rég nem látott
Így, imádkozó pózban.
Be jó volna kacagni
Húsz év után megtérve:
»Megtörtetett a teste,
Megtörtetett a teste,
Kiontatott a vére.«*

*A hívek nagy, szent hittel
Figyelték ott körültem.
Én, ha nem kacaghattam,
Legalább is röpültem.
Ámenre tértem vissza
Húsz évből az ígére:
»Megtörtetett a teste,
Megtörtetett a teste,
Kiontatott a vére.«*

WASS ALBERT

Kereszt alatt

*Uram, én jó akartam lenni,
de imádkozva rosszat tettem.
Uram, a szemem jobbra nézett,
de akaratlan balra mentem.*

*Sírást indultam vigasztalni,
de jaj, a szám szitokra állott,
a karom ölelésre lendült,
de csattanva az arcba vágott.*

*Uram: én mindig rosszat tettem,
valahányszor csak jót akartam!
Uram: ha én gyémánt vagyok,
csiszolatlan miért maradtam?*

FEKETE-KÖRÖS MENTI IKÉ-SEK TALÁLKOZÓJA

Ifjakkak a keresztyén életről

Május 21-én tartottuk meg Belényesújlakon a Fekete-Körös menti IKÉ-sek találkozóját Keresztyén Ifjúsági Központunkban, ahol a környékbeli gyülekezetek ifjai, lelkipásztorok kíséretében gyűltek össze, összesen 73-an.

A reggeli megérkezés után, rövid ismerkedés és énektanulás következett, majd áhitattal nyitottuk meg csendesnapunkat, amit **Filep Attila** kisnyégerfalvi lelkipásztor tartott a Júdás levele 20-21 versei alapján.

Áhitat után **Máthé László** ny. lelkipásztor előadását hallgathatták meg az ifjak, az Isten szeretet témában, amit egy Wass Albert novella alapján mutatott be a lelkipásztor, a tőle megszokott érthető módon, képekkel illusztrálva Isten csodálatos szeretetét írántunk.

Természetesen nem maradt el a játék sem, a szórakozás sem. Először kis csoportokban megbeszéltük a témát (hat csoportban a lelkipásztorok vezetésével) és minden csoport egy jól ismert bibliai történetet kellett eljátszon úgy, hogy a többiek felismerjék azt. Volt még csocsó játék, asztalitenisz, biliárd, énektanulás és sok-sok szórakozás. Mindenki nagyon jól érezte magát.

A közös ebéd sem maradhatott el, a fiatalok és anyukák segítségével gyorsan megterítettük az asztalokat, hogy a finom és ízletes bogrács-gulyást, amit az óvoda udvarán felállított bográcsban készítettünk el **ifj. Boros István** „szakácsmester” segítségével, jó ízűen elfogyasszuk. Nem hiányzott a finom falusi fánk sem, amit a gyülekezet asszonyai sütöttek és a gyümölcsös tálak is széppé varázsolták az asztalokat.

Boros István belényesújlaki lelkipásztor anyagi és lelki támogatásával jöhetett létre ez a nap, hogy megoszthassuk másokkal is a szeretetünket, barátságunkat.

Ezúton is szeretnénk hálánkat kifejezni Istennek és lelkipásztorunknak e csodálatos napért. Illesse köszönet **Hamza Bettina** IKÉ-s barátnőnk is, aki a legtöbbet segített az ajándékok elkészítésében.

E találkozásunkkal szeretnénk volna felmutatni valamit ifjainknak a keresztyén életből, amit sokszor sajnós már a családban és gyülekezetben sem kapnak meg. Ma is igaz Pál apostol kijelentése: „a keresztyéneknek bolondság azoknak, akik elvesznek, de nekünk kik megtartatunk Istennek ereje” (1Kor 1,18).

BELÉNYESÚJLAKI IKÉ

Az Isten szeretet. Máthé László ny. lelkipásztor tartott előadást

Ismerkedés a belényesújlaki Keresztyén Ifjúsági Központ udvarán

II. EGYHÁZKERÜLETI SZÍNJÁTSZÓCSOPORTOK TALÁLKOZÓJA (KRISZT). A KRISZ és a Nagyvárád-velencei Református Egyházközség (ez utóbbi mint ötlet- és házigazda) meghirdeti a II. Egyházkerületi Színjátszócsoporthat Találkozóját (KRISZT) 2011. november 12-i dátummal. Fontosabb tudnivalók: a műsorral jelentkező csoportok előadása, mely lehet színdarab (klasszikus vagy modern szerzőtől, akár saját szerzemény), pantomim, bábelőadás, rockopera, stb. kimondottan vallásos témájú lehet és időtartama nem haladhatja meg a fél órát. Ha lehet, kevés díszletet igénylő.

Kérjük az előadandó mű címének és szerzőjének megnevezését, a műről egy nagyon rövid (negyed oldalnyi) ismertetőt, valamint a szereplők/előadók névsorát, ill. hogy ki a rendezője (mindezek a kinyomtatandó műsorfüzet és a zsűri számára szükségesek).

A fent megadott dátumon, egy rövid bibliamagyarázattal, a kezdési időpont de. 10 óra. A találkozó helyszíne a Petőfi Sándor kultúrotthon (a velencei templom tőszomszédságában), Nagyvárád, Kolozsvári út 85 szám.

A színjátszócsoporthat találkozója egy napos és a résztvevők számára biztosítunk étkezést. Jelentkezési határidő: **október 1.** Szeretettel bátorítunk és ugyanakkor várunk több ifjúsági (gyülekezeti és intézményi) csoportot is erre a missziói célból rendezendő színjátszócsoporthat találkozójára.

Elérhetőségek: 0723465499, 0259417285, varadvelence@freemail.hu.

A szervező intézmények nevében:

KÁNYA ZSOLT ATTILA lelkipásztor, KRISZ elnök
FARKAS ANTAL Nagyvárád-velencei lelkipásztor

NUEGRUNÉ RUHA ERZSÉBET

A híd

*magam hegye
földidárda*

*a túlsó hegy
Isten bástya*

*lelkem híd
az átjárásra.*

VÖLCSÖKI REFORMÁTUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Krisztust követő élet

VIFI 2011 - A völcsöki református gyülekezet ifjúsági csoportja ezt a nevet adta annak a regionális ifjúsági találkozóknak, melyre május 14-én került sor. Amikor hetekkel a nagy nap előtt elküldtük a meghívókat a szomszédos gyülekezetekbe, csak remélni mertük, hogy lesznek érdeklődők és gyönyörű tavaszi időjárás várja őket Völcsökön.

Kegyelmes Istenünk reményeinket és imádságainkat megáldotta, hiszen mintegy 40 fő gyűlt össze szombat reggel. Szilágycseh, Bósháza, Désháza és persze a vendégfogadó Völcsök képviselőiben jelentek meg a fiatalok. A református templomban **Lovász István** helybéli lelkipásztor köszöntötte a kis sereget, majd **Lovász Éva Ágota** tiszteletes asszony ismertette a napi programot. Ezután sor került a nyitó istentiszteletre, melyet helyi lelkipásztor tartott a gazdag ifjú története alapján. Az istentisztelet után énektanulás következett a tiszteletes asszony segítségével. A völcsöki fiatalok már ismerték az énekeket, és örömmel énekeltek a kedves vendégeknek, hogy ők is megtanulják.

Éneklés után került sor egy előadás meghallgatására **Sándor András** magyaroroszlói lelkipásztor, aki felesége kíséretében érkezett, arról beszélt hogy mennyiféle

Fiatalok a völcsöki templomban

hatás ér minket. Világos példákkal, történetekkel szemléltette hogyan próbálnak minket befolyásolni több szinten. Reklámok, sorozatok, internet, de még a közvélemény is irányítani akar. Előadásában hangsúlyozta az Istenre figyelő, Krisztust követő élet igazi boldogságát.

Az előadás után elérkezett az idő, hogy ne csak a lélek, hanem a test is táplálékhoz jusson. A művelődési otthonban terített asztal várta a templomból átvonuló csapatot. A

helybéli ifjúság szemet és hasat egyaránt gyönyörködtető bográcssal kínálta a jelenlevőket. A bőséges ebéd után még finom sütemények is kerültek az asztalra, az ikések, szülei ill. nőszövetségi tagok készítették a nagy napra.

Az ebéd után rövid időre még visszatértünk a templomba egy kis csoportjátékra, majd kihasználva a jó időt, kinn a természetben szabadterei játékok mozgatták meg tagjainkat. Kissé elfáradva tértünk vissza a templomba, ahol a szilágycsehi DOZ együttes keresztyén dalokat adott elő és egy kis közös éneklésre is buzdított minket. A nap végén helybéli lelkipásztor imádsággal és áldással zárta be a programot. Abban a reményben engedték haza vendégeinket, hogy élményekben és főleg lelkieken gazdagodtak.

Köszönet a völcsöki ifjúságnak, hogy időt és fáradságot nem nézve az ifjúsági nap lebonyolításának terhére vállalta és áldozatos szívvel helyálltak. Köszönet mindenkinek a segítségért, sütésért, főzésért, köszönet a völcsöki támogatóknak, üzletvezetőknak, akik ásványvízzel, üdítővel, roppatnivalóval segítettek a szervezést és vendéglátást.

Dicsőség legyen Istennek, aki áldásával vett körül és bizonyára gyönyörködött az Ő nevében egybegyűlteken.

LOVÁSZ ISTVÁN lelkipásztor

SZERETETHÍD VÖLCSÖKÖN

Legyetek felkiáltójellé!

Akárcsak a tavalyi esztendőben, a völcsöki református ifjúság is bekapcsolódott a Kárpát-medencei önkéntes napokba. Sikerként mind a két napon a krisztusi önzetlen szeretet felkiáltójelivé válni. Az első napon időseket látogattak meg és segítettek különböző módon fiataljaink, szombaton pedig a menyői református gyülekezetbe látogattunk, engedelmeskedve az ige szavának: „Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtelenekek gyengeségeit hordozzuk...” (Róm 15,1)

A menyői fiatalokkal karöltve takarítottuk, szépítettük a templom és parókia környékét. Derűs hangulat, kötetlen beszélgetés és szorgalmas munka jellemezte azt a pár órát, amit ott tölthettünk. Hazatérve, kiemelegedve, fagyalozás mellett értékeltük ki az ideji önkéntes napokat. Hadd álljon itt elevenebb beszámoló gyanánt egy kis interjúfűzér, amit pár résztvevővel készítettünk.

- Mit mond neked a Szeretethíd ideji logója és mottója: legyetek felkiáltójellé?

- Számomra egy felhívást, elhívást jelent. Egy közösségbe való elhívást. Mi, mint keresztyének Jézus elhívottai kell legyünk! (N.E.); Nekem azt jelenti, hogy jó másokon segíteni és másokat buzdítani

erre. (I.R.); Buzdítást, hogy az emberek segítsenek másokon. (N.H.);

- Mit jelent számodra az önkéntes nap?

- Valakiért, vagy valakikért teszünk valamit, de nem várunk cserébe semmit, legfeljebb egy köszönömöt. (N.E.); Számomra a szeretetet jelenti, másokon segítünk és ez nekem jó érzés. (I.R.);

- Miért vállaltad el az önkénteskedést?

- Szeretek adni és látni, hogy milyen jól esik az embereknek, ha kapnak valamit, amiért nem kell adniuk semmit cserébe. Jó látni, hogy egy-két jó cselekedet mennyire megváltoztatja az emberek napját, felszabadultabbak lesznek. (N.E.); Jólesik, hogy másokon segítünk és ez nekem egy nagy élmény volt. (I.R.); Azért vállaltam el, mert szeretek segíteni másokon. (N.H.)

- Milyen élményekkel maradsz az ideji önkéntesnapról?

- Új emberekkel ismerkedtünk meg, és most nem csak a mi gyülekezetünkön segítünk, hanem a menyőin is. (N.E.); Nagy élmény volt, hogy elmehettünk Menyőbe és a régi pincéket is láthattuk. (I.R.); Csodálatosan szép élményekkel maradtam, új barátokat szereztem, új helyeken jártam. (N.H.)

Menyőbe is ellátogattak a völcsöki ifjú önkéntesek

- Milyen önkéntes munkát szeretnél legközelebb végezni?

- Látogassuk meg az öregek otthonát Szilágycsehben! (N.E.); Menjünk el a Down-kóros csoporthoz Szilágycsehbe! (I.R.); Csemete-ültetés, falu fejlesztés, ami most hirtelen eszembe jut. (N.H.);

- Hogyan buzdítanál az önkéntes napon való résztvevőkre?

- Ha te is szeretnél boldog arcokat látni, szeretnél te is segíteni másokon, megismerkedni másokkal, akkor csatlakozz te is az önkéntesekhez! (N.E.); Úgy buzdítanék másokat, hogy elmondanám nekem milyen nagy élmény volt másokon segíteni és másokkal megismerkedni! (I.R.); Ismerőseimnek, barátainak elmesélem az élményeket és javasolom nekik is, hogy érdemes kipróbálniuk. (N.H.)

Rendhagyó konfirmáció Lompérton

A Szilágysomlyói egyházmegye több gyülekezetében Virágvasárnap került sor a konfirmandusok vallás- és fogadalomtételére. Gyönyörű napsütéses vasárnap volt április 17-én.

A Szilágylompéti Református Egyházközségben meglepő módon idén nem volt 14 éves korú konfirmandus évfolyam. Így minden jel arra mutatott, hogy idén nem lesz konfirmáció ünnepély.

A lompéti ifjúsági csoport tagjai viszont vállalták, hogy ők ismét kiállnak, és megvallják hitüket. Nem azért mert az első konfirmációjuk nem lett volna hiteles vagy megfelelő. Az ifjúsági csoporton belül az egykori konfirmálókkal többször megvitattuk a konfirmáció lényegét és üzenetét. Az első éves konfirmációi előkészítő 3. kérdésfeleletét senki nem felejtette el: „Mit jelent a konfirmáció szó? A konfirmáció latin szó, magyarul megerősítés-t jelent. Hitünkben erősít meg minket Isten.”

Megértettük mindannyian, hogy a konfirmáció nem egy egyszeri pillanat és alkalom az ember életében, hanem egy ismétlődő folyamat. Mindennap, minden korban szükségünk van a konfirmálásra, azaz a hitben való megerősítésre. És ahogy a reformáció örök kell legyen életünkben - azaz hitünk visszaalakítása arra, amit Krisztus tanított -, úgy a konfirmáció is. A bizonyágtévő ifjakkal együtt az egész gyülekezet konfirmált. És ez így természetes, hisz mindenkinek szüksége van a hitbeli megerősítésre.

Virágvasárnap 17 ifjú vállalta Lompérton, hogy a már ismert kérdéseket és feleleteket ismét megtanulják, és vallást tesznek róla Isten és emberek előtt. Immár több ismerettel és nagyobb szívbeli bizodalommal erősítették meg hitüket, ígéretet tettek arra, hogy Jézus Krisztusnak igaz követői és református anyaszentegyházunk hűséges tagjai lesznek.

Ezzel a konfirmációval nem kitűnni akartak az ifjak, nem másoknak tetszelegni, hanem a maguk Krisztus iránti elkötelezettségét vállalták fel. És ez a dicséretre méltó. A mai világban, amikor olyan nehéz a fiatalokat Istenhez vezetni és az egyházban megtartani, mindig üdvözölnödő az olyan kezdeményezés, amikor hitvallást akarnak tenni a fiatalok.

Az igehirdetésben Mózes konfirmációját ismerhettük meg. Ez nem egyszeri alkalom volt életében. Ahányszor a fáraó elé kellett állnia, annyiszor konfirmált. És ez folytatódott a kivonulás alatt, és 40 évig a pusztában, egészen haláláig. Mindig szüksége volt arra, hogy Isten megerősítse őt hitében.

Nem múlt el a Virágvasárnap Lompérton konfirmáció nélkül; és nem múlnak el egyetlen nap sem életünkben megerősítés nélkül. „Szüntelen imádkozzatok” – szól az apostoli felhívás. Aki imádkozik, megerősödik; aki megerősödik, az konfirmál.

Kívánom, hogy egyházunknak erős szívű gyermekei, ifjai és hívei legyenek.

SZÓNYI LEVENTE esperes

A lompéti ifjak ismét bizottságot tettek Krisztusba vetett hitükről

„MEGSZÁMLÁLTATTÁL. HÍJJÁVAL TALÁLTATTÁL?” EMI-TÁBOR HETEDJÉRE.

Hamarosan kezdetét veszi Erdély legnagyobb nemzeti fesztiválja, az idén hetedik alkalommal megrendezésre kerülő EMI-tábor.

A Gyergyószentmiklós melletti 3-as kilométernél található Hétvirág Panzió területén, augusztus 10-14. között számtalan neves előadót, közéleti szereplőt, újságíró és művészt várnak úgy Erdélyből, mint a Kárpát-medence egyéb részeiből. A nyolc tematikus sátorban (Előadósátor, Kézműves sátor, Keskeny út sátor, Szórványért és népesedés sátor, Film- és borsátor, EMI- és társalgósátor, Művészsátor, Gyereksátor) mindenki megtalálhatja a kedvére való témát, de akinek még így is marad ideje unatkozni, az bátran válogathat a különféle alternatív programok között, mint például az íjászkodás, túrázás, sportolás, néptáncolás.

Idén a tábor szervezői kiemelt helyen kezelik a 2011. őszen kezdődő népszámlálás ügyét, és a Kárpát-medencei magyarság népesedésügyi kérdését, így ennek megfelelően választották ki a VII. EMI-tábor mottóját is, mely Bánffy Miklós szavait veszi alapul és gondolja tovább, a „Megszámláltattál. Híjjával találtattál?” gondolatsorban.

Idén is lesz lehetőség házak, szobák bérlésére mindazoknak, kik nem szeretnének sátorban aludni. A tábor környékén lévő kulcsos házaknak ára 40-60 lej/fő/éjszaka. Aki szeretne élni ezen lehetőséggel, bátran fordulhat Hosszú Tündéhez a 0740960072-as telefonszámon és/vagy a hosszutunde@yahoo.com e-mail címen.

A rendezvény szervezői évről-évre igyekeznek úgy megszabni a belépők árait, hogy azok egyaránt megfeleljenek az iskolások és a családok pénztárcáinak is. Az idei belépők: 21 RON-ba kerül a napijegy, míg 93 RON-ba az egész hétre (öt napra) szóló belépő.

A zenei színpadon, többek között olyan nagy nevek kaptak helyet, mint Charlie, a Kárpátia, a Bojtorján, a Kalapács, a Bikini, a Hungarica vagy az Ossian.

Az idő előrehaladtával a szervezők egyre inkább véglegesítik a programkínálatot és a táborral kapcsolatos egyéb információkat is, melyeket megtalálhatják a www.emitabor.hu/erdely internetes címen.